

Mirosław Furmanek

Goraszowice, st. 12, gm. Otmuchów,
woj. opolskie, AZP 92-30/12

Informator Archeologiczny : badania 31, 82-83

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

które były związane z istnieniem jakiejś lekkiej konstrukcji naziemnej. Obiekty te stanowią pozostałość po osadzie ludności kultury łużyckiej (dokładniej podgrupy częstochowsko-gliwickiej grupy górnośląsko-małopolskiej), rozlokowanej niegdyś na partii szczytowej ostańcowego pagóra. Brak warstwy kulturowej może sugerować, iż nie należała ona do użytkowanych intensywnie.

Głogówek, st. 32, gm. loco, woj. opolskie - patrz: neolit

GŁOGÓWEK, st. 46, gm. loco, woj. opolskie, AZP 96-36/71

- osada kultury łużyckiej (III okres epoki brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Krzysztofa Spychałę (PSOZ w Opolu). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,5 ara.

Badania ratownicze miały na celu określenie stopnia zniszczenia stanowiska, jego zasięgu oraz uściślenie rodzaju zabytku i jego przynależności kulturowej. Stanowisko zlokalizowane jest na wysokim, łagodnym stoku wyniesienia i płaskiej, obszernej jego kulminacji. Wyniesienie to jest częścią wysokiej terasy Osobłogi.

Trzy wykopy założono w centralnej części stanowiska: na kulminacji w miejscu najliczniejszego występowania ułamków naczyń glinianych oraz na stoku wyniesienia.

Odkryto 4 obiekty kulturowe, które zalegały pod 30-70 cm warstwą orną (urodzajny less).

Mięszczość warstwy kulturowej była trudna do określenia. Struktura humusu lessowego oraz kolorystyka warstwy od powierzchni do calca (głęb. ok. 100-110 cm) była bardzo podobna. Tylko na podstawie większej ilości ułamków naczyń można byłoby określić poziom warstwy kulturowej. Część stanowiska zalegającego pod warstwą orną o małej mięszczości jest narażona na głęboką orkę.

Odkryte obiekty pozwalają na stwierdzenie, że stanowisko jest osadą wielosezonową użytkowaną w III okresie epoki brązu przez ludność kultury łużyckiej.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja przechowywane są w Muzeum Śląska Opolskiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach archeologicznych na Śląsku i ziemiach pogranicznych w 1997 roku”.

Badania nie będą kontynuowane.

Głoska, st. 1, gm. Miękinia, woj. wrocławskie - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Gołańcz, st. 69, gm. loco, woj. pilskie - patrz: neolit

GORASZOWICE, st. 12, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 92-30/12

- pole(?) kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Mirosława Furman-ka. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 175 m².

Badania podjęto w wyniku postępującego niszczenia stanowiska głęboką orką i procesami erozyjnymi. Celem ich było rozpoznanie stopnia zniszczenia obiektu, jego charakteru, rozplanowania i zasięgu.

W obrębie stanowiska założono 10 wykopów. Stanowisko pokryte jest warstwą współczesnej gleby ornej, pod którą wystąpiła warstwa czarnej próchnicy powstałej w wyniku procesów soliflukcyjnych lub będącej pozostałością gleby kopalnej. Pod nią odkryto 9 obiektów ziemnych lub ich fragmentów. Charakter i wielkość tych obiektów każe uznać je za pozostałości po słupach konstrukcji naziemnej. Materiały ceramiczne, które datować można na okres funkcjonowania kultury pucharów lejkowatych i kultury łużyckiej odkryto w obrębie warstwy czarnej próchnicy i współczesnej gleby ornej. W warstwie ornej odkryto także ceramikę późnośredniowieczną i nowożytną.

Charakter odkrytych źródeł nieruchomych, jak i analiza ruchomego materiału zabytkowego (m. in. pod względem wpływu na nie procesów podepozycyjnych) zdaje się wskazywać, że obszar badanego stanowiska stanowił zaplecze gospodarcze znajdującej się w pobliżu właściwej osady. Osiedle takie (Goraszowice, st. 11) położone jest w najbliższym sąsiedztwie badanego stanowiska, około 50-100 m na północny zachód. Z powierzchni tego stanowiska pochodzą analogiczne pod względem chronologicznym znaleziska jak odkryte podczas niniejszych badań. O ile geneza znalezisk kultury pucharów lejkowatych może wiązać się z działaniem procesów przyrodniczych (spływy) lub niezbyt intensywną działalnością gospodarczą (np. pole), o tyle w okresie funkcjonowania społeczności kultury łużyckiej powstaje na badanym obszarze bliżej nieokreślona przestrzennie jak i funkcjonalnie konstrukcja (ogrodzenie?). Znaleziska późnośredniowieczne i nowożytnie wyznaczają zasięg dorywczej eksploatacji tego terenu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Nysie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 41 oraz w „Badaniach archeologicznych na Górnym Śląsku w 1997 roku”.

Badania nie będą kontynuowane.

Grodzisk Mazowiecki, st. 2 gm. loco, woj. warszawskie - patrz: wczesna epoka brązu

GRODZISKO DOLNE, st. 22, gm. loco, woj. rzeszowskie, AZP 101-81/6

- obozowisko schyłkowopaleolityczne
- obozowisko mezolityczne
- cmentarzysko kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu - wczesna epoka żelaza)
- osada wczesnośredniowieczna (VI i VI/VII w.)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 4 do 21 sierpnia przez dr. hab. Sylwestra Czopka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ i wójta gminy Grodzisko Dolne. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 330 m².

Podobnie jak w sezonie ubiegłorocznym, epoka kamienia reprezentowana była przez pojedyncze wytwory krzemienne. Nowym elementem były 3 groby kultury trzcinieckiej, wyposażone w naczynia. Kości nie zachowały się, z wyjątkiem kilku koron zębów. Z 30 pozostałych obiektów większość należy łączyć z osadnictwem grupy tarnobrzeskiej - były to głównie niewielkie, owalne jamy z materiałem ceramicznym. W warstwie kulturowej znaleziono dwie bardzo dobrze zachowane brązowe zausznice gwoździowate. Osadnictwo wczesnosłowiańskie reprezentowane było przez dwie chaty, bardzo zbliżone do tych z sezonu ubiegłorocznego. Odkryty w nich bogaty materiał ceramiczny wydatowano na VI, VI/VII wiek.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

Grojec, st. 1, woj. bielskie - patrz: późne średniowiecze

Grzybowo, st. 1, gm. Raciąż, woj. ciechanowskie - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

GUTKOWO, st. 3, gm. Siemiątkowo Koziobrodzkie, woj. ciechanowskie, AZP 44-57/1

- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego. Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Przebadano powierzchnię 9,5 ara.